

Nr 631.

Av herr **Persson** i Appuna, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 163, med förslag till förordning angående kostnadsfria eller prisnedsatta läkemedel m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 163 till årets riksdag med förslag till förordning angående kostnadsfria eller prisnedsatta läkemedel föreslår statsrådet och chefen för socialdepartementet ett karensbelopp å tre kronor för varje föreskrivet läkemedel innan rabatteringen sätter in. Enligt under-tecknads mening kommer denna konstruktion att vålla mycken irritation. De sjuka kommer säkerligen att ha mycket svårt att förstå varför inte alla å ett recept upptagna läkemedel betraktas som en enhet, när det icke rabatteringsberättigade beloppet frånräknas.

Detta förhållande har också påtalats i socialstyrelsens yttrande, där man erinrar om att det måste te sig otillfredsställande att läkemedelsförmånerna utfaller olika för en person, vars sjukdom kräver endast ett läkemedel, och för en annan, vars sjukdom kräver ett flertal läkemedel. Den samlade kostnaden kan i de båda fallen vara lika stor, men den som ordinerats flera läkemedel får själv svara för en väsentligt större andel i kostnaden än den som ordinerats endast ett läkemedel. Det torde i praktiken inte vara sällsynt att en kombination av läkemedel insättes utan att deras art är sådan att de kan skrivas under gemensam formel.

En anknytning av karensbeloppet till kostnaden för helt recept skulle komma att medföra en beräknad ökning av reformens totalkostnad med 3—4 miljoner, vilket belopp torde kunna rymmas inom den marginal, som beräknats för eventuell konsumtionsstegring. Den kostnadsstegring, som en anknytning av karensbeloppet till varje recept i stället för till varje särskilt läkemedel för med sig, är starkt motiverad genom att man med en sådan anordning undviker en hel del av den irritation, som eljest skulle komma att uppstå. Anknytes karensbeloppet till kostnaden för varje recept blir anordningen lätt begriplig för alla och för den enskilde lätt att kontrollera.

Med hänvisning till ovanstående motivering får jag härmed hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i Kungl. Maj:ts förslag till förordning angående kostnadsfria eller prisnedsatta läkemedel, att karensbeloppet å tre kronor anknytes till varje särskilt recept i stället för till varje särskilt läkemedel.

Stockholm den 24 mars 1954.

Sven Persson
i Appuna.